

24 червня 2026 року

Все буде Україна!

ГАЗЕТА на вихідні

Ціна договірна

ІСТОРІЯ НОМЕРА

«Це – помста»: 22-річна Ірина вирушила на фронт після загибелі чоловіка

Фото: radiosvoboda.org, фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Ірина «Білка» Колобаєва продовжує справу чоловіка Павла «Барні» – уже як операторка FPV-дронів 63-ї бригади.

«От коли закриється моя труна – тоді ти підеш в армію», – так оператор розвідувальних дронів Павло «Барні» Колобаєв казав дружині щоразу, коли вона просила допомогти їй теж долучитися до війська. Він воював із 2018-го, добре знав, що таке війна, і намагався уберегти її від того, через що проходив сам

Ярослава ТРЕГУБОВА, radiosvoboda.org

Сьогодні Ірина «Білка» Колобаєва керує FPV-дронами у складі 63-ї окремої механізованої бригади. Вдовою вона стала у 20 років. Через

Я живу не втратю, а пам'яттю і відповідальністю, бо ношу його прізвище.

два тижні після того, як поховала свого чоловіка, вона вирішила: буде «помста» і «квиток в один кінець». Каже, що чоловік колись дав їй позивний і показав «собачі стежки» Лиману – ніби задалегідь готував до того, що вона піде його шляхом.

Свою історію Ірина Колобаєва розповіла «Радіо «Свобода».

Читайте про це на с. 6

УСІМ СМЕРТЯМ НА ЗЛО!

«У будинку загинуло так багато людей... я чудом вижив»

69-річний чоловік, який отримав важкі поранення під час ракетного удару по житлових багатоповерхівках у Тернополі, нарешті повернувся додому після пів року відновлення у Лікарні Святого Пантелеймона «Першого медичного об'єднання Львова»

Лія ЛІС

19 листопада 2025 року місто, в якому пан Євген прожив усе своє життя, ворог атакував «шахедами» та ракетами. Внаслідок

цього найкривавішого удару по Тернополю за весь час повномасштабного вторгнення загинуло 38 людей, а понад 90 отримали поранення. Серед них і герой цієї публікації – пан Євген.

Внаслідок влучання у житловий квартал на вулиці Василя Стуса загинуло 38 людей (з них 8 дітей), ще троє осіб вважалися зниклими безвісти.

Його будинок став руїною, тіло – суцільною раною, але життя втрималося за одну-єдину нитку: «Тату, живи, ти нам ще потрібен».

Продовження розповіді – на с. 9

СЛОВО – ЗБРОЯ!

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Колись він казав собі: «Яка різниця?» Тепер, загорнутий у синьо-жовтий прапор, Усик говорить про мову як про силу, що тримає народ у найтемніші часи.

Боксер Усик прозрів: «Мова – це твоя ідентичність»

Український чемпіон зізнався, що багато років жив під впливом російської пропаганди. Але тепер розуміє: мова – це не дрібниця, а те, що робить українців собою

загалом я думав: «Яка різниця? Ну, ми ж один одного розуміємо, – зазначив Усик. – Зараз я розумію, що мова – це твоя ідентичність, це твоя зброя та те, що робить тебе тим, ким ти є. Українці за своєю натурою – це добрі люди, які хочуть працювати, жити, радіти, допомагати, якщо хтось цього потребує. Але якщо хтось намагається завадити цьому, хай начувається».

Василина СМЕТАНА

Про це уславлений боксер Олександр Усик розповів репортерці американської газети New York Post Кейтлін Дорнбос.

«Я жив багато років у пропаганді, яка мною маніпулювала, був людиною, яка спілкувалася більшість свого життя російською мовою. Але з дитинства говорив і російською, і українською, тому що школу почав і закінчив українською. І коли я давав інтерв'ю в себе у країні після якихось змагань, робив це виключно українською. Але

Усик також наголосив, що він вимушено виїхав з Криму, коли його анексувала росія і переїхав до Києва з родиною. «росія впродовж багатьох років хоче знищити українську мову, українську історію, українців. Найголовніше, що маємо пам'ятати, що росія заснувала Україна. Тобто українські князі та їхні діти побудували Москву. Зараз ми бачимо, що діти інколи бувають нечемними», – сказав Олександр.

ІМПЕРІЯ ЗЛА

Для путіна готують окремі випуски новин

Підозри, що цей кривавий покидьок, який боїться мобільних телефонів та інтернету, живе у вигаданому світі, мають цілком реальне підґрунтя

Новини для диктатора: правду – в кошик, поразки – під ніж, на екран – тільки «одобрено».

Детально про це – на с. 4

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Україна буде атакувати Білорусь?!

«Якщо протягом тижня Лукашенко не забере техніку з-під кордону, це зробимо ми», – заявив Володимир Зеленський

Микола ДЕНИСЮК

Володимир Зеленський повідомив, що на кордоні між Україною та Білоруссю розміщена техніка, яку використовують росіяни для коригування атак по нашій країні. Тому закликав самопроголошеного президента Білорусі Олександра Лукашенка забрати цю техніку протягом тижня.

«Я думаю, що йому тижня буде достатньо, щоб це зробити. Якщо він це не зробить, зробимо ми», – пригрозив Зеленський.

Президент також звинуватив Білорусь у постачанні нафтопродуктів для російської армії.

Рекордні 3000 кілометрів: наші дрони долетіли до Тюмені

Зеленський каже, що це були модернізовані безпілотники

Ліна ВОГОНЬ

Президент України Володимир Зеленський підтвердив, що українські дрони завдали удару по нафтопереробному заводу в російській Тюмені. Цього вдалося досягти за допомогою модернізації дронів FP.

За його словами, дрони досягли Тюмені, подолавши понад 2000 кілометрів від кордону з Україною. Загалом після модернізації безпілотники FP здатні завдавати ударів на відстані 3000 кілометрів.

Зеленський подякував інженерам компанії Fire Point, яка виробляє ці дрони, назвавши удар по Тюмені «цілком справедливими відповідями» на удари по Україні.

Жінку на власному подвір'ї загризли чужі собаки

Шокуючий випадок стався в Борисполі на Київщині

Василь КІТ

За даними правоохоронців, дві собаки породи кане-корсо вибігли з приватного подвір'я через нещільно зачинену хвіртку й потрапили на сусідню територію, де напали на 79-річну жінку.

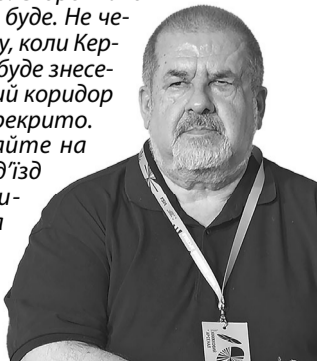
Потерпілу в тяжкому стані ушпиталили, однак у лікарні вона померла. За фактом смерті через необережність відкрили кримінальне провадження. Власницю собак затримали, а тварин вилучили й передали до кінологічного центру.

● ПРЯМА МОВА

Рефат ЧУБАРОВ, 68 років, Голова Меджлісу кримськотатарського народу, закликав громадян РФ, які незаконно перебувають на території тимчасово окупованого Криму, негайно покинути півострів:

«Тепер, як ви можете самі переконатися, Крим остаточно перетворився на прифронтову територію, і його звільнення від російських окупаційних військ неминуче. Гадаю, вам не потрібно пояснювати, чому ви не зможете залишитися в українському Криму. Однак ви зможете уникнути неминучого покарання, якщо вчасно покинете Крим. Кожен день, поки функціонує Керченський міст, це ваш шанс покинути Крим безпечно і добровільно. Скоро такої можливості не буде. Не чекайте моменту, коли Керченський міст буде знесено, а сухопутний коридор остаточно перекрито.

Не відкладайте на завтра свій від'їзд із Криму. Збирайте речі та повертайтеся на свою батьківщину. Зараз. Потім буде пізно.

● ПОЛІТИЧНА КУХНЯ

«Переможцем у війні за історію та ордени може стати лише Москва»

Цитуючи міністра закордонних справ Польщі Радослава Сікорського, п'ятий президент України і лідер «Європейської Солідарності» Петро Порошенко повідомив, що ухвалив рішення повернути Польщі орден Білого Орла. При цьому Порошенко закликав терміново зупинити ескалацію цієї кризи у стосунках двох сусідніх держав і відновити стратегічне партнерство

Ольга СОКОЛОВА

«Якщо ми будемо сваритися через минуле, майбутнє виграє хтось інший. Президент України повинен нарешті це зрозуміти. Президент Польщі теж. Поки не стало запізно!». Це слова прем'єр-міністра Польщі Дональда Туска. «Переможцем у війні за історію та ордени може стати лише Москва», – думка міністра закордонних справ Польщі Радослава Сікорського. Згоден з обома, бо в десятку», – написав Порошенко в соцмережах.

«У той же час вважаю помилковим рішення президента Польщі Кароля Навроцького і несправедливим по відношенню до народу України. Не випадково його вже привітав Медведєв. Кремль завжди аплодує всьому, що послаблює єдність між Україною та Польщею. І у випадку Зеленського, і в моєму випадку нагороджували не глав держави, а українців, наших воїнів, які боронять Україну, Польщу і всю Європу. Тому я прийняв рішення відмовитися від ордену Білого Орла», – повідомив Порошенко.

«Два тижні тому я обіцяв колегам на погоджувальній раді зробити цей крок, якщо нам не вдасться переконати Президента Навроцького не робити хибне рішення. На жаль, не вдалося. Отже, попри те, що незаконним антиконституційним рішенням української влади через санкції мене позбавлено всіх державних нагород, я ухвалив рішення відмовитися від Ордену Білого

● ГОЛОС НАРОДУ

«Євросолідарність» стала фаворитом українців на виборах до Ради

Трійка лідерів на виборах до Ради: більшість українців, які визначилися зі своїми кандидатами, готові проголосувати за «Європейську Солідарність», партію Зеленського та партію Залужного

Ольга СОКОЛОВА

Про це свідчать результати опитування «Соціально-політичні настрої українців (червень 2026)», проведеного New Image Marketing Group спільно з «Діловою столицею».

Після того, як президент Польщі Кароль Навроцький забрав орден Білого Орла у Володимира Зеленського, у відповідь троє президентів України – Кучма, Ющенко та Порошенко – самі відмовились від своїх польських нагород.

Я не хочу щоб поляки редагували наші підручники і жодним чином не претендую на те, щоб українці корегували польські підручники, бо інакше нам пришлють спільний підручник із Москви.

Орла. Це мій жест у відповідь на рішення президента Польщі. Але цей крок жодним чином не адресований польському народові!», – пише Порошенко.

«Незмінною залишається моя вдячність Польщі за підтримку України та українців у важкі часи. Незмінним залишається моя глибока переконаність у стратегічній цінності українсько-польського партнерства. Незмінним залишається моя повага до своїх колег та друзів президентів Квашневського, Коморовського і Дуди, прем'єра Туска, міністра

закордонних справ Сікорського і решти польських політиків, з якими ми будували і продовжимо будувати міцне партнерство, я би навіть сказав союзництво. Ті в Польщі, хто не переживає історичні міфи, а вивчає історію і робить висновки з її уроків, знає, що після того як Україна втрачає незалежність, її втрачає і Польща», – нагадав лідер опозиції.

«Але не минуле має визначати наші стосунки. Я не хочу щоб поляки редагували наші підручники і жодним чином не претендую на те, щоб

Перше місце займає партія п'ятого президента Петра Порошенка, її підтримало 6

Володимира Зеленського та політична сила Валерія Залужного – обидві по 15,9% голосів.

Перше місце займає партія п'ятого президента Петра Порошенка з підтримкою 16,5% опитаних серед тих, хто вже визначився з вибором і готовий брати участь у парламентських виборах.

16,5% опитаних серед тих, хто вже визначився з вибором і готовий брати участь у парламентських виборах.

Друге-третє місця ділять партія чинного глави держави

Партію глави Офісу Президента Кирила Буданова готові підтримати 12,7% респондентів.

За партію «Азов» проголосують 6,2% опитаних.

українці корегували польські підручники, бо інакше нам пришлють спільний підручник із Москви», – застерігає п'ятий президент.

«Але сьогодні варто поставити кілька чесних запитань. Хто довів українсько-польські відносини до ситуації, коли історичні суперечки знову почали домінувати над питаннями спільної безпеки? Хто підставив українську державу, допустивши перетворення складних сторінок історії на інструмент політичної конфронтації? Хто не побачив або не захотів побачити, що від цієї ескалації виграє лише одна столиця – Москва?», – пише Порошенко.

«У цій війні надзвичайно важлива логістика. Україна щодня руйнує логістику ворога в окупованому Криму, намагаючись ускладнити постачання російської армії. Натомість росія через своїх агентів впливу, через корисних ідіотів і через старі історичні рани намагається руйнувати нашу логістику на заході – там, де проходять ключові маршрути підтримки України. Для нас Жешув – це не просто польське місто. Це один із символів міжнародної солідарності з Україною. Тому будь-яка криза між Києвом і Варшавою сьогодні – це не лише проблема дипломатії. Це питання безпеки. І саме тому її потрібно вирішувати негайно», – вважає Порошенко.

«Сьогодні важливо не поглиблювати конфлікт, а завершити його. Я завжди згадував слова Святого Івана Павла II: «Прощаємо і просямо прощення». Саме ця формула свого часу допомогла нашим народам знайти шлях до примирення і партнерства. Тому пропоную вже з понеділка шукати рішення, які дозволять не поглибити нинішню кризу, а перетворити її на поштовх до нового етапу українсько-польського партнерства – чесного, дружнього, стратегічного», – вважає Порошенко.

«Політики можуть собі дозволити політичні жести, але дипломати мають не орденами кидатися, а долати кризу. Вона, до речі, виходить за межі двосторонніх стосунків, бо Польща за моїх часів стала і надалі має бути нашим головним адвокатом на шляху до членства в ЄС та НАТО. І зараз головне для української дипломатії зберегти це надбання, і посилити нашу внутрішню єдність у боротьбі за амбітні зовнішні цілі. Саме у цій логіці я і ухваливав своє рішення», – наголосив п'ятий президент.

«Батьківщина» Юлії Тимошенко має підтримку 6,1% респондентів.

Решта має менше 5%: «Свобода» Олега Тягнибока – 4,8%; партія Дмитра Разумкова – 4,7%; партія Третя штурмова (Андрій Білецький) – 3,6%; партія Сергія Притули – 2,5%; «За майбутнє» (Ігор Палиця) – 1,8%; «Голос» (Кіра Рудик, Ярослав Железняк) – 1,8%; партія Терехова-Кіма – 1,7%; партія Олександра Усика – 1,4%; партія Олексія Арестовича – 1,3%; Радикальна партія Олега Ляшка – 0,8%; інша – 2,3%.

Опитування за інтерактивною структурованою анкетой проводили 12-15 червня. У ньому взяли участь усього 800 інтернет-користувачів. Статистична похибка з ймовірністю 0,95 не перевищує 3,54%.

● ТОЧКА ЗОРУ!

Успенський собор – двері до Раю, яких московія не зачинить

Фотоколлаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Поранена святиня: наслідки пожежі в Успенському соборі Києво-Печерської лаври після російської атаки. На передньому плані – Митрополит Епіфаній.

Предстоятель ПЦУ Епіфаній – про святиню Києво-Печерської лаври, яка пережила плундрування, вибухи й імперську ненависть, але щоразу воскресала як знак незнищенності Києва, Церкви й України

ЕПІФАНІЙ, Митрополит Київський і всієї України, Предстоятель ПЦУ

Успенський собор Київської Печерської лаври – не просто один із величезних храмів, місце молитви та богослужіння, архітектурна і художня окраса. Цей собор є символічним вінцем Печерського монастиря, а тому неможливо переоцінити його виняткове значення для формування духовної самосвідомості нашого народу та Української Церкви.

Початок нашої Лаври був покладений у печерах першими подвижниками, які в усамітненій молитві цілком віддавали себе єдиній меті – служінню Богові. Однак зростання числа монахів та братії вимагало, аби для тих, хто усамітнено ніс духовні подвиги, з'явилося спільне місце для богослужіння.

Успенський храм, як нам оповідає Патерик Печерський, був поставлений не лише з волі людської – Сама Богородиця послала будівничих із Царгороду, аби вони за образом, який побачили у видінні, та на чудесно засвідченому місці збудували її дім.

Успенський храм від початку своєї історії описується як «подібний до небес». В печерах, в усамітненні, віддали-

лись від всього, що є в світі, ченці несли свій духовний подвиг. А згори, на високому схилі, ніби на Київському Сіоні, стояв величний храм, наче протилежність печерам. Як символ Небес на землі, як двері до Раю, як нагадування про вічне життя, до якого Бог кличе Своїх дітей.

Саме так, у нерозривному зв'язку усамітнених духовних подвигів печерських отців та величі соборного храму Успенської лаври сформувалася Лавра.

час міжусобиць, але розграбували і сплюндрували його.

Ця подія стала історичним вододілом – очолюване Андрієм Юрійовичем Володимиро-суздальське князівство (або Залісся, як його часто називали, аби відрізати від Русі) показало, що сприймає Київ – центр держави і центр духовний, як місто чуже для себе і вороже.

Через вісім із половиною століть атака російської імперії зла на Успенський собор, як вінець зневаги і цинізму до

Сама Богородиця послала будівничих із Царгороду, аби вони за образом, який побачили у видінні, та на чудесно засвідченому місці збудували її дім – Успенський собор.

Собор нагадував про те, що дім Отця Небесного – не далекий і недосяжний, а він тут, на благословенних апостолам Андрієм Київських горах. І попри всі зовнішні обставини, зміну правителів, війни та заворушення – двері до Раю залишаються відкритими для тих, хто хоче увійти до нього.

За десять століть своєї історії Успенський собор багато разів зазнавав плундрування та нищення. Але він знову і знову відроджувався – як знак того, що двері до Раю людина не може закрити, бо їх відкрив для нас Своєю жертвою Сам Христос.

Одними з перших, хто безжалюдно грабував Успенський собор та інші київські святині, були війська володимиро-суздальського князя Андрія, які 1169 року не просто захопили Київ, як не раз було і до того під

святості місця, до культурного спадку, до історії цивілізації, повторює цей знак – для нинішньої московії, як і для її історичного заліського прабатька, справжній, живий Київ – місто чуже і вороже.

Так, московія хотіла й хоче захопити нашу землю, хоче знову накласти на нас ярмо свого правління – як робила це вона не раз за вісім із половиною століть. Але те, від чого вона зрікається, чого воліє не знати і не бачити, що хоче перечити і знищити – це історична правда, яка, як світло, нищить російську імперську химеру.

Бо не з москви, а з Києва почалася Русь, не у москві, а в Києві було покладено початок християнської держави.

Не в москві, а в Києві стоїть понад тисячоліття Свята Софія, як образ Софії Царгородської

та нагадування про царювання Премудрості Божої.

Не в москві, а в Києві було засновано чернечу обитель, яка стала джерелом духовності і зразком для всієї Русі й далеко поза її межами.

Коли цар Петро Романов підкорив Гетьманщину та наклав ярмо на Київську Митрополію, насильством підпорядкувавши її своєму уряду – обитель Печерську страшно знищено було великою пожежею. І в ній згоріли численні свідчення нашої стародавньої історії, документи про права і вольності народу і Церкви.

1918 року, наступаючи на Київ, російські більшовицькі орди під началом Муравйова свідомо обстрілювали київські храми, бажаючи влучити в золоті стовпи святини, збити з них хрести.

1941 року кремлівське командування дало наказ закласти під Успенський собор вибухівку та під час німецької окупації через залишених у Києві диверсантів висадило храм у повітря. А потім ще понад чотири десятиліття приховувало правду про істинних винуватців цього злочину.

І ось нині, коли Україна успішно дає відсіч тому самому заліському ворогу, цей ворог являє своє справжнє ставлення до святинь, до історії, до міфів про «єдиний народ» та «єдину купель». Усвідомлюючи, що він не зможе перемогти Україну та підкорити собі Київ, ворог нищить нас. Атакує і нищить те, що самим своїм існуванням викриває його.

Разом ми відродимо Успенський собор, відновимо його красу і велич, як відновлювали його після кожного попереднього плундрування ворогами.

Можна пошкодити будівлю, але ідею і образ Неба на землі – неможливо знищити доти, доки живими є ті, хто прагне, аби духовні двері до Раю залишалися відкритими.

Восени 1940 року нацисти під час операції «Бліц» кілька разів прицільно бомбили собор святого Павла в Лондоні – символ британської столиці та її архітектурну доміную. Мета полягала в тому, щоби примусити Британію здатися, залякавши та деморалізувавши людей звирячими обстрілами. Гітлеру не вдалося досягнути своєї мети та поставити на коліна народ, який не хотів бути рабами. Не досягне цього і його кремлівський епігон. Українці не стануть на коліна перед ним.

...Князя Андрія, розорителя Києва, вбили його слуги, а тіло кинули, як непотріб, захопившись грабуванням його палацу. Серед них були якраз бояри Кучковичі, з чийм іменем вперше у літописках згадується поселення москва і яке було прокляте сучасниками.

Ми відновимо святиню. Але винуватець атаки на Успенський собор нехай пам'ятає слово Писання: «Якщо хто зруйнує храм Божий, того покарає Бог» (1 Кор. 3:17). І нехай день цієї кари наблизиться.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Навіщо реформатори образили пілотів – головних робочих «бджоликів» війни?

А реформатори не бояться, що пілоти, а це не дурні люди, зараз прорахують, що підписати піхотний контракт вигідніше

Тетяна ЧОРНОВОЛ, журналістка, народна депутатка України VIII скликання, воїн ЗСУ

Я ще вчора хвалилася, що найбільше пишаюся тим, що з оператора «Стугни» стала пілотом БПЛА, що свій взвод я змогла з ПТРК перевести в БПЛА. Пишаюся, бо це була дуже важка робота, задля того, щоб бути на війні ефективними, нищити ворога.

А зараз я читаю, що наші зусилля нічим не винагороджуються за нової реформи.

Зате мені стало вигідно повернутися на попередню спеціальність.

Можу підписати піхотний контракт – там у переліку вакансій якраз є оператор ПТРК. Зразу отримуємо короткий контракт менш як рік, відпочинку опісля на кілька років, бойові щомісячні від 300 тисяч.

І головне – робота стане не така виснажлива як зараз, а для «галочки» – не бий лежачого.

От порівняйте. Мій боєць «Нарцис» у минулому – найкращий оператор «Стугни». Зараз працює «мавік» зі скидом із колишньої нашої позиції ПТРК «Стугни». Працює, як віл. Вдень і вночі. Буває 18 годин безперервно в «небі». Найкращий утилізатор піхоти. Бойові у нього 50 тисяч у місяць. Бо він чергує 15 діб у місяць.

Повернемося до «Стугни». Все, що треба буде зробити – «Стугну» завести.

Вся робота полягатиме в плюванні в стелю. «Мавіки» літають, завжди попередять про ціль. І то – щось з'явиться може тричі на рік. І то – щось таке несерйозне. Жодного цапа «Нарцис» не ліквідує, зате буде заробляти 300 тисяч у місяць. Від такої роботи не дуже втомлюється, тому і мінятися не дуже треба буде.

І весь наш взвод може так 10 місяців «прокосачити» і на «дембель» звалити.

Це ви «реформатори» нас до цього підштовхуєте, вам не треба працюючі екіпажі БПЛА?

От мені цікаво, а «реформатори» не бояться, що пілоти, а це не дурні люди, зараз прорахують, що підписати піхотний контракт вигідніше. Попробуйте без нас обійтися...

І ще краще б нічого не було, ніж несправедливість. На неї болюча реакція.

Пілоти, які мають найнапруженішу роботу на фронті, а ті неповні бойові витрачають на своє устаткування і техніку, або почнуть більше звалювати в СЗЧ, або будуть працювати так, як до них ставляться. Скажу вам зразу, що піхота тоді буде виживати ще менше. А також чомусь в цій реформі забули, що це пілоти – пріоритетна ціль.

І я не кажу, що піхоті треба менше платити. Однаково з піхотою. Їм за інтенсивність ризику, нам – за інтенсивність роботи.

● ПРЯМА МОВА

Мирослава БАРЧУК, 57 років, журналістка, про удар росії по Києво-Печерській лаврі:

Удар по лаврі означає, що путін уже не сподівається там «помолитися», як планував раніше, і що Київська лавра уже не «русская святиня», як вони твердили у 2022...

Нам руйнування наших історичних пам'яток звісно, дуже болить, і треба бути готовими, що руйнування ще будуть (я боюся навіть думати, які київські храми росія спробує знищити в найближчі місяці). Але треба весь час пам'ятати, що оці наші втрати означають поразку ворога. Поразку.

Швейцарські фахівці допоможуть відновити Києво-Печерську лавру після російської атаки 15 червня. Про це під час саміту лідерів «Великої сімки» запевнив Володимира Зеленського президент Швейцарії Гі Пармелін.

У травні 2026-го кількість жертв серед цивільного населення в Україні сягнула найвищого показника за останні чотири роки. Згідно зі звітом Моніторингової місії ООН з прав людини, за місяць росіяни вбили щонайменше 274 цивільні особи, а 1763 людини дістали поранення.

77% опитаних українців виступають за повне усунення російської мови з офіційної сфери по всій країні або щонайменше у своєму регіоні. Натомість 13% хочуть, щоб російська мова була офіційною в їхньому регіоні або взагалі державною на всій території України.

На південному заході Франції на початку червня невідомі намагалися підпалити завод компанії Delair, яка виробляє безпілотники, зокрема для потреб України. Інцидент стався поблизу Тулузи, а через кілька днів правоохоронці затримали громадянина білорусі, який проводив приховану зйомку випробувань нового дрона.

Після того, як Сили оборони України уразили мости, які сполучають Крим з окупованою частиною Херсонської області, у загарбників виникли серйозні проблеми з логістикою між материком і Кримом. На тлі цього один із ворожих командирів, комбат 37-ї окремої мотострілецької бригади рф, який відповідав за захист мостів, наклав на себе руки. Смерть ворогам!

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Мама вибила двері – і врятувала доньку

У Стрийському районі Львівщини поліцейські затримали 75-літнього місцевого мешканця, якого підозрюють у розбещенні 11-річної дівчинки. Інцидент вдалося зупинити завдяки втручання матері дитини

Ольга КОСІНСЬКА

Виявляється, ввечері дід зумисно запросив до свого будинку 11-річну сусідську дівчинку, яка проїжджала повз його господарство на велосипеді, і зачинив вхідні двері хати зсередини. Після цього зловмисник вчинив розпусні дії щодо малолітньої.

Почувши крики та плач дитини, мати дівчинки та її односельчанка вибили вхідні двері будинку, припинили розпусні дії фігуранта та зателефонували в поліцію.

Правоохоронці затримали зловмисника. За скоєне підозрюваному загрожує покарання – до 8 років позбавлення волі.

10 осіб у салоні ВАЗа: у ДТП загинули двоє маленьких дітей

Трагедія сталася в Броварах на Київщині

Ліна ВОГОНЬ

«На момент дорожньо-транспортної пригоди в легковому автомобілі перебували 12 осіб, з них 9 дітей і 3 дорослих», – повідомили ДСНС. За іншими даними, в салоні було 10 осіб. Рятувальники витягли постраждалих із понівеченого автомобіля. Двоє дітей загинули.

Як повідомила поліція Київської області, за кермом ВАЗа перебував 29-літній водій. Він виїхав на зустрічну смугу та зіткнувся з автобусом, яким керував 54-річний чоловік.

На місці аварії померла дворічна дівчинка, інша, 4-річна дитина, померла в лікарні.

Іранську співачку засудили до 74 ударів батогами

Причина: виступ без хіджабу. При цьому концерт відбувся онлайн на YouTube ще у 2024 році!

Раїса ІВАНЮК

29-річну Парасту Ахмаді і вісьмох членів її команди засудили до 74 ударів батогами, на два роки заборонили залишати Іран та займатися мистецькою діяльністю. Їх звинувачують у публікації «вульгарного та аморального контенту» в інтернеті.

Співачка, до речі, була вбрана у довгу чорну сукню без рукавів.

3-річного хлопчика штовхнули у вольєр із крокодилами

Поліція графства Кембриджшир у Великій Британії повідомила, що 30-літнього чоловіка арештували за підозрою в замаху на вбивство

Марта САЛО

Підозрюваний має інтелектуальні порушення і перебував у поїзді до зоопарку разом із двома доглядальницями. Чоловіка відпустили під заставу, оскільки він «не придатний для допиту».

Після падіння дитини у вольєр на неї напав щонайменше один крокодил. Працівники зоопарку витягли хлопчика.

Дитина залишається у критичному, але стабільному стані.

СБУ, ДБР та Нацполіція викрили ще 11 схем ухилення від мобілізації в різних регіонах України. За суми від 3,5 до 38 тисяч доларів ділки пропонували військовозобов'язаним уникнути призову за допомогою підроблених документів або допомагали незаконно перетнути кордон поза пунктами пропуску.

● ІМПЕРІЯ ЗЛА

Для путіна готують окремі випуски новин

Підозри, що цей кривавий покидьок, який боїться мобільних телефонів та інтернету, живе у вигаданому світі, мають цілком реальне підґрунтя

Василь КІТ

Російському правителю володиміру путіну багато років записували окремі новинні випуски, які не потрапляли в етер на телебаченні. Вони були розраховані на єдиного глядача.

Редакція програми «Весті» готувала випуски, які у всеросійській державній телевізійній і радіомовній компанії називали кодовою назвою «Головний глядач». Про це розповів колишній шеф-редактор програми «Весті» Дмитро Скоробутов, який втік за кордон.

Процес відбувався у такий спосіб: о 20:00 годині в етері йшов звичайний випуск новинної програми, після чого випускова бригада залишалася. Далі редактори працювали над вказівками щодо того, що залишити, а чого не варто показувати путіну. «Ну і в нас були, відповідно, вказівки – так, які новини залишити в цьому випуску, які додати, де що прикрасити, де що прибрати,

«Головний глядач» мав бачити не реальність, а змонтовану казку: протести, війну, потоплення крейсера «москва» та інші незручні факти для путіна ретельно цензурували.

ти, щоб путіну потім показали ідеальну картинку прекрасної росії», – пояснив Скоробутов.

Все це робилося для того, аби продемонструвати, який путін «хороший президент» і що

● ПАЛАТА № 6

Дурнуватий Трамп посварився навіть із Мелоні

Певно, ревнє, бо вона популярніша за «найвеличнішого» президента в історії США

Василь КІТ

Дональд Трамп спровокував дипломатичний скандал своєю заявою про прем'єр-міністерку Італії. В інтерв'ю італійському телеканалу La7 Трамп заявив, що Мелоні впрошувала його сфотографуватися з ним під час саміту «Великої сімки», який відбувся 16 червня у французькому Евіан-ле-Бен.

«Вона благала мене сфотографуватися з нею! Вона так сильно хотіла сфотографуватися

зі мною. Я б не зробив цього, але мені було її шкода», – сказав президент США.

Мелоні так відреагувала на образливі слова американського лідера: «Заяви Дональда Трампа повністю вигадані. Я, чесно кажучи, вражена. Я не знаю, чому президент Сполучених Штатів поводить так зі своїми союзниками. До того ж це не вперше», – наголосила прем'єрка Італії.

Але і після цього «дід» не заспокоївся. Він заявив, нібито Мелоні намагається відновити дружбу з ними заради

підвищення своїх рейтингів.

Лідерка Італії знову гідно відповіла, але попередила, що припиняє

далі бавитись в цю дитячу «забавку» з Трампом. «Президенте Трамп, ці постійні й безпідставні нападки не мають сенсу. Що стосується моєї популярності, то дружба з тобою, безумовно, не допомогла мені, і вона не залежить від моїх стосунків із тобою. Моя по-

пулярність залежить від моєї здатності захищати національні інтереси Італії, і саме це я завжди й робила... Італія – це все ще суверенна держава. У будь-якому разі, моя популярність тебе не стосується. Раджу тобі зосередитися на своїй», – зазначила Мелоні.

Мелоні й Трамп опинилися по різні боки політичного розлому: між італійською обережністю та американським тиском пролягла тріщина, яку вже не приховає дипломатична усмішка.

● АДРЕСА БІДИ

Батьки не встигли: у Рівному в пожежі загинув 10-річний хлопчик

Ще троє дітей та жінка із сусідньої квартири потрапили до лікарні

Ліна ВОГОНЬ

Уранці 20 червня в пожежі у багатопверхівці Рівного загинув хлопчик. Рятувальники виявили тіло дитини

у вигорілій квартирі. Трагедія сталася на сьомому поверсі.

За попередніми даними слідства, у квартирі перебували 60-літній власник помешкання, його 51-річна дружина, 10-річний син з інвалідністю та дворічний онук. Родина була на кухні, коли відчула запах диму зі спальні. Батьки почали

евакуйовувати дітей, а коли повернулися за сином, який спав у кімнаті, вже не змогли його врятувати – вогонь швидко охопив приміщення. Хлопчик загинув на місці.

Пожежу ліквідували рятувальники, однак квартира повністю вигоріла. Окрім того, через отруєння до лікарні доставили

трьох дітей і жінку із сусідньої квартири.

За даними поліції, у родині виховують восьмеро дітей, троє з яких – неповнолітні. Відомо, що чоловіка неодноразово притягували до адміністративної відповідальності, зокрема за неналежне виконання батьківських обов'язків щодо виховання дітей.

● ПРЯМА МОВА

Марк РЮТТЕ, генсек НАТО, про силу ЗСУ:

Україна демонструє, що воєнна машина росії не є непереможною.

Ветеранам та членам сімей військовослужбовців компенсують навчання в автошколі – держава відшкодує до 33 тисяч гривень за навчання. Для участі у програмі потрібно подати паспорт, ідентифікаційний код, медичну довідку та обрати автошколу.

РЕЗОНАНС

У Польщі вбили антипутінського карикатуриста Семена Скрепецького

Найбільше нікчемний російський диктатор не любить, коли з нього сміються, – за це він готовий вбивати

Василь КІТ

У польському місті Біла Підляська, що на кордоні з білоруссю, невідомий застрелив 44-річного росіянина. Вбитий – відомий художник-карикатурист й акціоніст Семен Скрепецький (справжнє ім'я Роберт Кузовков). Митець, зокрема, відомий своїми карикатурами на диктатора владимира путіна та самопроголошеного президента білорусі александра лукашенка.

Злочин стався на автомобільній стоянці. Нападник підійшов до Скрепецького та з близької відстані зробив кілька пострілів і втік. Потерпілий помер від отриманих поранень.

Польські журналісти повідомляють, що ймовірного вбивцю затримали біля білоруського консульства в Білій Підляській. За неофіційною інформацією, затриманий – грома-

Нападник підійшов до Скрепецького та з близької відстані зробив кілька пострілів і втік.

дянин білорусі. За деякими повідомленнями, нападників було двоє, їх до місця злочину привіз таксист із білорусі, якому погрожували зброєю.

Семен Скрепецький – російський художник, музикант і блогер. Він відомий своїми сати-

Кілька днів тому в Берліні Семен Скрепецький ходив у лаптях із прапором рф, прив'язаним до штанів, тримаючи в руках картину, на якій Сталін годує путіна.

ричними, політичними та антивоєнними картинами.

У 2021 році Скрепецький емігрував до Польщі, щоб уникнути переслідувань з боку путінського режиму. Художник мешкав у Білій Підляській в таборі для

біженців. Згодом він залишився жити в місті разом із родиною.

Відомо, що митцеві часто погрожували за його творчість. Останній публічний перформанс художника Семена Скрепецького відбувся кілька днів тому в Берліні – там він ходив у

лаптях із прапором рф, прив'язаним до штанів, тримаючи в руках картину, на якій Сталін годує путіна.

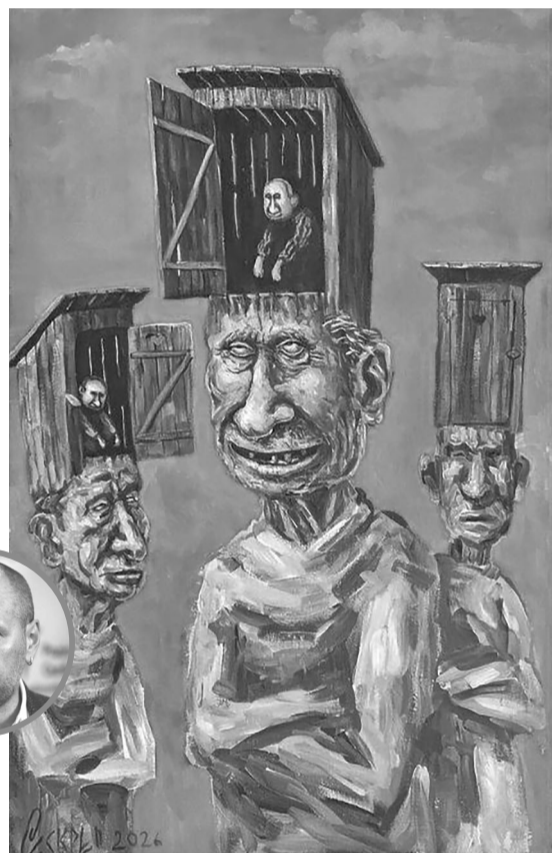
КОМЕНТАР

Борислав БЕРЕЗА, громадсько-політичний діяч:

«Варто нагадати, що грецькі та литовські силовики нещодавно знешкодили групу найнятих рф кілерів, які мали намір убити башкирського активіста Руслана Габбасова, що проживає в Литві, та литовця Валдаса Барткавічюса, відомого своїми антиросійськими акціями та підтримкою України. І це ще раз доводить, що росія системно намагається вбивати тих, кого

«З світу по нітці – путіну на мотузку», – іронізував про кривавого злочинця художник-карикатурист.

Художник висміював не лише путіна, а й лукашенка, кадирова та інших.

вважає загрозою або хто дратує кремль.

Мені здається, що якщо Польща займалася виявленням і зачисткою російської агентури на своїй території, а не влаштовувала істерію навколо УПА, то цьому злочину можна було б

запобігти. А так надто багато російської агентури сьогодні неперешкодно вештається польською землею.

Вічна пам'ять Семену, який обрав гумор і мистецтво своєю зброєю в боротьбі з кремлем».

ОТ СВОЛОТА!

Правнук Брежнєва попав у полон, воюючи проти України

45-річний названий правнук генсека ЦК КПРС Леоніда Брежнєва Антон Мілаєв пішов на війну минулої осені сапером

Марта САЛО

Про це поінформувало російське видання Baza із посиланням на його матір Ірину Кузнецову. Мілаєв є онуком дочки генерального секретаря ЦК КПРС Галини Брежнєвої – вона виховувала його як рідного.

Він перестав виходити на зв'язок буквально

Антон Мілаєв є онуком дочки генерального секретаря ЦК КПРС Галини Брежнєвої – вона виховувала його як рідного (всі на фото).

через лічені тижні після підписання контракту. Через декілька місяців родина отримала інфор-

мацію, що чоловік перебуває в полоні на території Херсонської області, підконтрольній Україні.

До речі, за словами керівника Секретаріату Координаційного штабу з питань поводження з

військовополоненими Богдана Охріменка, інколи російських представників доводиться вмовляти забирати з полону як своїх громадян, так й іноземців, які воювали проти України у складі ЗС РФ.

«У нас у полоні їх уже достатньо багато. У перемовному процесі росіяни ними не цікавляться. Не було жодного запиту від російської сторони, крім щодо північнокорейців. Кілька разів вони запитували, чи готові ми віддати саме їх», – наголосив він.

Обміни полоненими росіяни розглядають як спосіб тиску на Україну, їм байдуже до своїх. Крім того, дехто з російських полонених не хоче бути обмінаним, бо знає, що майже одразу знову потрапить у «штурми».

Я ТАК ДУМАЮ!

Кримінальний авторитет Ілля Трабер («Антиквар») знає про володимира путіна все

путін дав наказ посадити давнього друга: що відбувається?

У петербурзі гучно затримали Іллю Трабера, одного з найвпливовіших ексбандитів на псевдо «Антиквар», а зараз співвласника всіх можливих бізнесів – від місцевого порту до нафтоперевалки

Вадим ДЕНИСЕНКО, політик, політичний аналітик, журналіст, блогер

Ілля Трабер (1950 р. н.) був особою недоторканою. Вийшов із тамбовського угруповання, але доволі рано зрозумів, що бізнес краще прикриття для бандитизму, ніж навпаки, і вже наприкінці 1990-х став дуже непублічним бізнесменом.

Варто відразу зазначити: свого часу песков визнав знайомство путіна з Трабером, і він – чи не єдиний виходець із кримінального світу, знайомство з яким офіційно підтверджене кремлем (пригожин тут не рахується, в кримінальному плані він був ніким порівняно з Трабером). Ще одна маленька деталь: керівники «газпрома» та «газпромнефті» Міллер та Дюков частково можуть вважатися «вихованцями» Трабера.

Як би там не було, але Трабер ніколи не ліз у політику і публічність. Він, схоже, прекрасно розумів своє місце в політичній ієрархії путінської росії і дотримувався визначених правил гри. І тут його затримують представники центрального (московського) офісу фсб за вбивство депутата Виборської міськради Олександра Петрова, з яким, схоже, Трабер не поділив певні бізнеси. Наголошу – москва, схоже, не довіряла петербурзьким чекістам і справу вели без них. Отже, що це все означає?

Затримання такого рівня не могло не бути санкціонованим самим путіном.

Тож перша версія – політична. Трабер міг у вузькому колі дозволити собі якусь критику режиму і хтось із керівників фсб продемонстрував путіну, що розкрив «змову».

Друга версія суто економічна. Хтось із керівників фсб зумів донести до путіна, що Трабера треба прибрати, а його активи через націоналізацію віддати в правильні руки. Просто для розуміння: крім всього іншого, його підприємство є головним в перевалці білоруського каюю.

Хто в фсб міг зробити подібну річ? Версій є аж дві. Або перший заступник керівника – Корольов, або ж керівник військової контррозвідки, людина Сечіна – Ткачов. Справа в тому, що у фсб зараз існує тривладдя, коли відразу троє людей мають свої вертикалі (крім двох вищезазначених є ще керівник фсб Бортніков).

Власне, чому важливо, хто став автором посадки Трабера? Відповідь на це питання означатиме, що саме ця людина є одним із головних претендентів на місце Бортнікова, який, схоже, всерйоз збирається на пенсію. Також це говорить про реальний вплив цієї людини на процеси всередині структури з однієї сторони і безпосередньо на путіна з іншої.

ЩО НАМ ІЗ ЦЬОГО?

Якщо політична версія буде правдивою, це означатиме, що параною путіна реально посилюється, а посадка Трабера – сигнал всім елітам: навіть у лазнях ми вас прослуховуємо і знаємо про ваші замисли все. Зрештою, навіть якщо політичної версії і нема, велика частина еліт буде вірити в її існування.

Якщо ж це суто економічна історія – це стане глобальним переляком для всіх. Якщо забирають все у Трабера, то можуть забрати і в будь-кого.

Простіше кажучи, ця справа налякає російське еліти і ще більше впевнить їх у тому, що їхня головна проблема – путін.

Це не означає революцію. Це означає, що при найменшій можливості елітарні перейдуть на сторону тих, хто має шанс змінити путіна.

ІСТОРІЯ НОМЕРА

«Це – помста»: 22-річна Ірина вирушила на фронт після загибелі чоловіка

Павло «Барні» Колобаєв не хотів, щоб кохана йшла у війсьکو, але після його загибелі Ірина «Білка» Колобаєва вирішила продовжити справу його життя.

Закінчення. Початок – на с. 1
Ярослава ТРЕГУБОВА, radiosvoboda.org
Ві одружилися на Донбасі, під час повномасштабної війни. Чому вирішили зробити це саме тоді і саме так? – запитала в Ірині Колобаєвої журналістка «Радіо «Свобода».

дня... У неї – істерика, вона не може нормально говорити.
Вдова я стала у 20 років. Дев'ять день після поховання мого чоловіка припав на мій день народження. Що було потім – майже два місяці – мені важко відповісти. Я пам'ятаю, що я страшно плала. Це я пам'ятаю дуже чітко. Щоб не зійти з розуму остаточно, я влаштувалася на роботу – у звичайний сільський магазин, продавцем. Працювала там місяць. І це, чесно, мені тоді допомогло не поїхати «кукухою» остаточно.

Сказати, що я довго не могла повірити – ні. Розуміння прийшло одразу. Бо ми про смерть говорили ще за життя. Це була тема, яка в нас звучала часто. Він ніби зголював мене до того, що якщо одного дня подзвонять і скажуть... Він намагався навчити мене з розумінням приймати смерть. І коли мені подзвонили – я одразу зрозуміла, що це – правда. Що це сталося.

У критичні моменти, коли я вже на межі, ми з Павлом ніби починаємо працювати разом.
Тоді найважче було просто жити. Бо мені здавалося, що я можу просто з'їхати з слезудою, або зробити щось із собою. Якщо люди не намагаються зрозуміти – а вони й не намагаються, бо їм це незручно, некомфортно, єдино підтримкою для вдови може стати лише така ж вдова. Бо тільки вона справді розуміє.

Усі друзі, знайомі з цивільного життя... їм було байдуже. Я перестала їх розуміти, а вони навіть не намагалися зрозуміти мене. І на цьому спілкування фактично закінчилося. На жаль. Якщо зговорити про суспільство в цілому – рано чи пізно війна прийде у їхні двері.
– Так, а ось той момент, коли у вас у голові щось переключилося і ви вирішили, що маєте бути у війську. Коли це сталося і чому?
– Навпевно, це було десь через два тижні після поховання. На другому тижні я вже трохи почала приходити до тями, і зрозуміла, що це буде помста і виконання обіцянки. І тоді ж одразу прийшло розуміння, що це буде квиток в один кінець.

НІХТО, КРИМ ТЕБЕ

Понад 15 років були друзями: захисник «Азовсталі» освідчився коханій після полону

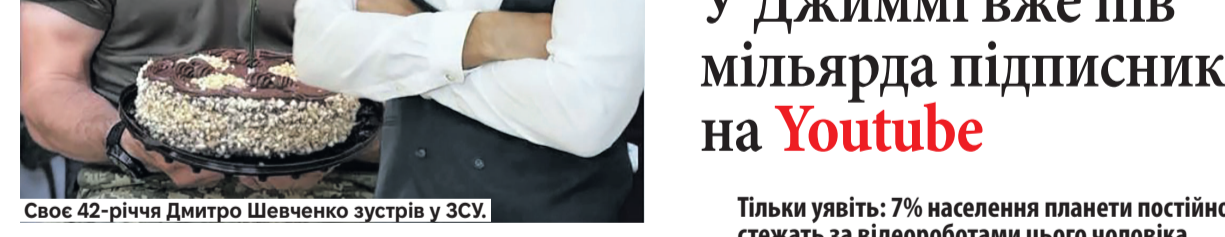
На пропозицію одружитися Ілона відповіла «Так».

Український військовий, захисник Маріуполя Назарі Красовський, який наразі перебуває у кріслі колісному, запропонував руку та серце коханій, з якою понад 15 років були друзями. Перед цим чоловік пережив російський полон та важку травму хребта

Каріна ПАСІЧНИК, nv.ua
Історію захисника і його коханої Ілони розповіли в реабілітаційному центрі UNBROKEN Ukraine. Назарі долучився до лав «Азову» у 2020 році. Коли почалося повномасштабне вторгнення, чоловік із побратимами був під Маріуполем. Разом з іншими він до останнього тримав оборону міста і заводу «Азовсталь». Після наказу вийти у полон, у путінських катівнях захисник пробув 3,5 роки. За цей час Красовський отримав важку травму хребта. Коли був у російському полоні, Назарі писав вірші та думав про Ілону, з якою познайомився у 2009 році під час навчання у ветеринарному коледжі. Протягом багатьох років вони були друзями, проте дівчина сподобалася чоловіку з першої зустрічі.

У серпні 2025-го Назарі побачив Ілону з першої зустрічі.
У серпні 2025-го Назарі побачив Ілону з першої зустрічі.

СПРАВЖНІЙ КОЗАК! Фіналіст «Холостячки» мобілізувався

Соєс 42-річчя Дмитро Шевченко зустрів у ЗСУ.

Учасник другого сезону популярного реаліт-шоу «Холостячка» львів'янин Дмитро Шевченко у свій день народження повідомив, що вступив до лав Збройних Сил України
Учасник другого сезону популярного реаліт-шоу «Холостячка» львів'янин Дмитро Шевченко у свій день народження повідомив, що вступив до лав Збройних Сил України

Лія ЛІС
Про це він написав у соціальній мережі та додав світліну у військовій формі з тортом у руках. Нагадаємо, Дмитро став фіналістом «Холостячки» разом з іншим учасником – Андрієм Задворним. Головною героїнею сезону була співачка Злата Огнєвіч, але у фіналі вона обрала Андрія, який пізніше розбив їй серце. «Ще рік тому я не міг уявити, що цей день народження зустріну саме так, – написав Дмитро. – Але життя змінюється, і кожен робить свій вибір. Цього року я мобілізувався до Державної прикордонної служби України. Бо добре розумію: від прикордонників залежить безпека держави. Наші кордони – це наш дім. Не знаю, що принесе наступний рік, але точно знаю, що хочу зустріти його з честю, вірою і гідністю. Вірою в себе, побратимів і Україну. Дякую всім, хто поруч і підтримує. Новий рік, новий досвід життя починається. Працюємо. Боремося. Живемо. Переможемо».

2026 ЧЕРВЕНЬ-ЛИПЕНЬ

Calendar for June and July 2026 with dates, days of the week, and short descriptions of events like Independence Day, Constitution Day, and various religious holidays.

Судоку puzzle grid and instructions.

У Джиммі вже пів мільярда підписників на Youtube

Місячний календарі склав Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький лицей №1 Луцької міської ради».

МАГНІТНІ БУРІ У ЧЕРВНІ
Подайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Відмовтеся від алкоголю, кофеїну, важкої та гострої їжі. Бережіть себе і своїх рідних!
Слабкі: 29, 30. Середні: 27. Сильні: 28.

НАЧИСТОТУ

Мер Львова розповів, чому його «теліпає» від «Океану Ельзи»

Великий концерт для глядача – емоція, а для мера міста – відповідальність.

Василь КІТ
Міський голова Львова Андрій Садовий в інтерв'ю Славі Дьоміну розповів про свої музичні смаки, і, зокрема, прокомментував ставлення до курьозного львівського культу «Океан Ельзи».
«Я люблю, коли Вакарчук співає і грає на гітарі. Це – камерно. Мені не подобалося, коли він робив концерти на стадіоні. Це – відповідальність. Якщо його організовують у Львові, я переживаю за безпеку, тому що заходить 20 тисяч людей, вони мають зайти, вийти, транспорт... Я сиджу на концерті, мене «теліпає»: люди відпочивають – а я переживаю, аби, не дай Боже, щось не сталося».

Водночас на запитання, чи пішов би він на концерт студії «Квартал 95», Садовий відповів коротко та однозначно: «Принципово би не пішов».

● О ЧАСИ, О ЗВИЧАЙ!

Ошукали родини зниклих безвісти військових на 1,7 мільйона

Підозрюють п'ятьох жителів Кіровоградщини

Ліна ВОГОНЬ

У цій області правоохоронці викрили групу людей, які, за версією слідства, виманювали гроші у родин військових, що зникли безвісти на війні.

Зокрема, двоє чоловіків організували шахрайську схему та залучили до неї ще трьох людей.

Інформацію про військових і їхніх близьких вони знаходили в соцмережах, групах із пошуку зниклих безвісти та інших відкритих джерелах. Після

Найцінніша схема – телефонувати родинам зниклих безвісти воїнів і продавати їм фальшиву «надію» за гроші.

цього телефонували матерям, дружинам та іншим близьким захисників, представляючись працівниками військових частин.

Слідчі встановили, що з серпня 2025 року по січень 2026-го у загальному потерпілі втратили понад 1,7 мільйона гривень.

Вони били не лише по гаманцях – вони били по надії родин, які чекають своїх зниклих безвісти захисників.

Знаючи особисті дані військових, підозрювані викликали довіру та переконували людей, що для отримання державних виплат потрібно терміново переказати гроші або провести певні фінансові операції.

«Насправді гроші потрапляли до зловмисників. Після отримання коштів, вони знімали їх через банкомати та ділили між собою», – йдеться у повідомленні.

Підозрювані ошукали родини військових із кількох областей України, зокрема Одеської, Хмельницької, Дніпропетровської та Закарпатської.

П'ятьом учасникам групи повідомили про підозру у шахрайстві. Двох фігурантів суд відправив під варту з можливістю внесення застави, ще троє перебувають під домашнім арештом. Наразі розслідування триває.

● ШОК!

Вкрала іграшки з... могили дитини

Про зникнення речей правоохоронцям повідомила 30-річна матір померлого хлопчика Аліна Котик

Лариса ГОЛУБ

Радивилівський районний суд Рівненської області виніс вирок 45-річній жінці, яка вкрала 13 м'яких іграшок із дитячої могили у Дубенському районі. Про це стало відомо з офіційного вироку суду від 11 червня. Повідомляється, що за наругу над місцем поховання зловмисниця отримала один рік позбавлення волі.

Як з'ясував «Главком», інцидент стався 24 лютого в селі Карпилівка. Обвинувачена, яка є уродженкою Радивилівської громади, але останні шість років мешкає на Тернопільщині, проходила повз місцеве кладовище. На одній із могил вона помітила м'які іграшки, які

люди принесли на похорон дитини наприкінці грудня 2025 року. Жінка збрала 13 іграшок у пакет, після чого сіла на маршрутку та поїхала додому.

Про зникнення речей правоохоронцям повідомили

місцем її проживання правоохоронці вилучили всі викрадені речі та повернули їх матері хлопчика. За оперативну роботу жінка публічно подякувала радивилівським правоохоронцям у соцмережах.

«Це не просто речі. Це – біль батьківського серця. Це те, що належало дитині, якої вже немає».

ла 30-річна матір померлого хлопчика Аліна Котик. Перед цим вона опублікувала емоційний допис у Facebook, який збурих мережу.

«З могили мого сина вкрали всі іграшки, які люди принесли йому на похорон, як пам'ять, як знак любові, якої ніколи не стане менше. Це не просто речі. Це – біль батьківського серця. Це те, що належало дитині, якої вже немає», – писала мати.

Поліцейські швидко встановили особу підозрюваної. Під час обшуків за

Під час судового засідання обвинувачена, яка вже має судимість, повністю визнала свою провину. Вона підтвердила всі обставини злочину, хоча зазначила, що точну кількість та вигляд викрадених іграшок не пам'ятає. Під час судових дебатів жінка заявила, що щиро кається та попросила вибачення за скоєне.

Враховуючи обставини справи та минуле обвинуваченої, суд признав їй покарання у вигляді одного року позбавлення волі.

● КРИМІНАЛЬНЕ ЧТИВО

Багатодітна мати проведе 8 років у тюрмі

32-річна жінка намагалася продати за одну тисячу доларів 11-річного сина та 5-річну доньку

ніх дітей для жебракування. Вона передала 11-річного сина та 5-річну доньку покупцям в обмін на тисячу доларів.

Ліна ВОГОНЬ

Іршавський районний суд Закарпатської області визнав винною уродженку Житомирської області у торгівлі людьми. За скоєне їй призначили 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

За матеріалами справи, 6 квітня 2026 року 32-літня жінка приїхала на заправку «Маркет» в Іршаві, де намагалася продати своїх малоліт-

Жінка, до речі, сама шукала клієнтів через знайомих та соціальні мережі, пропонуючи дітей для роботи.

Діти мали жебракувати на Прикарпатті та Львівщині впродовж двох тижнів. Полі-

цейські затримали горе-матір під час отримання імітаційних купюр у розмірі 1 тисячі доларів. Жінка, до речі, сама шукала клієнтів через знайомих та соціальні мережі, пропонуючи дітей для роботи.

У суді обвинувачена частково визнала свою вину та зазначила, що не мала наміру продавати дітей, а нібито діяла під тиском. За її словами, гроші вона отримала за укладання фіктивного шлюбу та заявила про провокацію з боку правоохоронців.

Іршавський районний суд Закарпатської області визнав 32-літню жінку винною у торгівлі людьми, вчиненій щодо малолітніх із метою їхньої експлуатації (ч. 3 ст. 149 ККУ).

Мешканці Закарпаття признали 8 років тюрми з конфіскацією майна. Цей вирок ще можна оскаржити.

● ЛЮБОВ – ЗЛА!

Лікарку оштрафували за... насильство над колишнім чоловіком

Жінка у стані алкогольного сп'яніння погрозувала та шарпала чоловіка за одяг

Микола ДЕНИСЮК

Сихівський районний суд міста Львова визнав винною у вчиненні домашнього насильства місцевої сімейну лікарку Наталію Гаврило. Попри клопотання

потерпілого про примирення, суддя признав їй адміністративне покарання у вигляді штрафу.

Як зазначено у постанові суду, інцидент стався 16 травня 2026 року близько першої ночі у квартирі, де мешкає жінка. Наталія Гаврило нападпитку вчинила конфлікт зі своїм колишнім чоловіком, зокрема кричала на нього, погрозувала, нецензурно висловлювалась та шарпала за одяг.

У матеріалах справи зазначено, що обвинувачена є сімейним лікарем.

У суді Наталія Гаврило свою вину визнала та пояснила, що між нею та колишнім чоловіком, з яким вони проживають в одній квартирі, виник конфлікт, через що вона почала лягтися на нього та застосовувати фізичну силу.

Чоловік до суду надіслав заяву, в якій зазначив, що на час розгляду справи вони примирилися та попросив суд про закриття провадження.

Проте суд признав порушницю штраф у розмірі 340 гривень. Також вона має сплатити понад 600 гривень судового збору.

У катастрофі українського фронтового бомбардувальника Су-24М, яка сталася 16 червня на Хмельниччині, загинули майор Богдан Загорулько та старший лейтенант Богдан Бабенко (обоє на фото). Богдан Загорулько був льотчиком-випробувачем ДП «Антонов» та одним із найвідоміших українських пілотів-випробувачів. Богдан Бабенко обрав професію військового ще у 2019 році та проходив службу в Повітряних силах.

Україна розробила ракету для запуску з аеростатів, яка не глушиться РЕБ. Ракету DART скидають з кулі на висоті близько 15 км, в цей час вона наводиться за допомогою навігаційної системи. Після досягнення висоти 6 км навігація повністю вимикається і ракета в автономному режимі на твердотопливному двигуні пікірує до заданої цілі.

Головний диригент Берлінського філармонічного оркестру Кирило Петренко (на фото) передав усю грошову частину престижної музичної премії Леоні Соніні організації, які допомагають Україні. Йдеться про 1 млн данських крон, близько 134 тисячі євро.

● УСІМ СМЕРТЯМ НА ЗЛО!

«У будинку загинуло так багато людей... я чудом ВИЖИВ»

Закінчення.
Початок – на с. 1

Лія ЛІС

«Я живу на першому поверсі, зранку виходив із дому по справах. Дійшов до вхідних дверей і відчув сильний удар, а далі таке червоне зарево. Мені просто розірвало черевну порожнину. Все посипалося – і я втратив свідомість», – зі сльозами на очах пригадує чоловік.

Пана Євгена оперативно дістали з-під завалів та доправили до місцевої лікарні. Через численні важкі ураження уламками пацієнта негайно взяли на операційний стіл.

У чоловіка діагностували проникаюче поранення черевної порожнини з ушкодженням внутрішніх органів та масивною кровотечею. Крім того, через порушення кровообігу існувала загроза ампутації ноги. Втім, тернопільським лікарям вдало-

Пан Євген чудом вижив під час ракетного удару по Тернополі, пережив важкі операції й тепер найбільше мріє знову стати на ноги.

Син і донька постійно говорили: «Тату, живи, ти нам ще потрібен». Це і є моя найбільша підтримка.

врятувати кінцівку.

Пан Євген прокинувся вже у реанімації, де тиждень перебував без свідомості. Згодом

його стан вдалося стабілізувати, і за місяць після поранення чоловіка перевели на подальше лікування

у «Перше медичне об'єднання Львова», де він пробув цілих 6 місяців.

«У післяопераційний період в пацієнта розвинулося важке гнійно-септичне ускладнення. Також були значні дефекти м'яких тканин черевної стінки та нижніх кінцівок. Ми виконали

6 реконструктивних операцій для відновлення функцій сечового міхура, правого сечоводу та кишківника. Тож ми раді, що нам вдалося допомогти нашому пацієнту», – каже завідувач 1-го хірургічного відділення Лікарні Святого Пантелеймона Гнат Герич.

Залишається ще одна невирішена проблема з ногою. Через травму судин та тривале порушення кровопостачання пан Євген втратив чутливість у кінцівці і наразі не ходить. Тож, попереду на нього чекає ще й ортопедична операція – десь за пів року. Львівські лікарі налаштовані оптимістично та вірять, що чоловік має всі шанси знову стати на ноги і повернутися до активного життя.

А поки пану Євгену треба набратися сил перед наступним етапом лікування. Тож нині пацієнта виписали і він нарешті зміг повернутися до рідного Тернополя та родини. Розповідає як його зустріли вдома:

«Сусіди мене обіймали, казали, що дуже раді, що я вижив. Син і донька постійно говорили: «Тату, живи, ти нам ще потрібен». Це і є моя найбільша підтримка. А зараз я дуже хочу встати на ноги, аби допомагати дружині».

● НЕ ВКЛАДАЄТЬСЯ В ГОЛОВУ...

У Польщі в лікарки знайшли... останки 32 дітей

У селі Луториж на приватній території виявили фрагменти тіл 32 ненароджених малят. Земельна ділянка раніше належала 57-річній патологоанатомці Магдалені Х., яку вже затримали

та інші останки. За попередніми даними, це можуть бути ембріони на ранній стадії розвитку.

Нинішні власники ділянки придбали її у 57-річної патологоанатомки. Після затримання їй стало зле і її шпиталізували. Пізніше жінку все ж доставили до відділку.

Польські медіа пишуть, що, за словами Магдалени Х., вона привезла додому мертві людські плоди з лікарні під час пандемії COVID-19 і використовувала їх для патологічних обстежень. Після цього вона нібито поклала останки в мішки та закопала. На той момент жінка працювала у лікарні №2 у Жешуві. Також на території знайшли знищені документи та медичне обладнання.

Слідчі підозрюють, що можуть існувати й інші місця поховання плодів. Правоохоронці перевіряють, чи були інші ділянки, де могли незаконно утилізувати останки.

Прокуратура розслідує справу за статтями про наругу над людськими останками та незаконну утилізацію небезпечних медичних відходів.

Жінці може загрозувати від 2 до 12 років ув'язнення.

Ліна ВОГОНЬ

Представник прокуратури в Жешуві Кшиштоф Чеха-

новський повідомив, що серед медичних відходів, виявлених під час робіт на території, знайшли людські плоди

● МЕДИЧНІ ПОРАДИ

Яка погода вбиває серце

Літо є найбільш критичним періодом для людей із серцево-судинними патологіями через поєднання спеки, зневоднення та різких перепадів температур

Денис КОРОТИНСЬКИЙ

За словами кардіолога Наталії Тодурової, кожен додатковий градус повітря змушує серце битися значно швидше, намагаючись адаптуватися до умов навколишнього середовища. «Не метафора, а фізіологія. У +35°C серце

Відчули задишку, біль у грудях чи нерівномірне серцебиття – негайного телефонуйте до лікаря!

за добу робить понад 1000 «зайвих» ударів. Навіть, якщо ви просто лежите в тіні», – цитує медика blik.ua.

Намагаючись охолодитися, організм розширює судини, через що падає артеріальний тиск, а серце компенсує це частішим ритмом. Ситуацію суттєво ускладнює зне-

воднення, яке робить кров гущішою, а також втрата калію та магнію разом із потом. На повну адаптацію до спеки організму потрібно від 7 до 14 днів, тому в перші дні зміни клімату серце працює на межі можливостей.

Особливу обережність у спекотні дні слід проявляти людям

віком від 50 років, пацієнтам із діабетом чи аритмією, а також тим, хто приймає препара-

ти від тиску. Лікарі закликають не списувати нездужання на «просто спеку», а допомагати своєму тілу правильно пережити цей несприятливий період.

Для зниження ризику ускладнень необхідно пити достатньо води протягом усього дня, не чекаючи появи сильної спраги. Також важливо повністю уникати фізичних навантажень на вулиці

в пікові години спеки – приблизно з 11:00 до 17:00. Для прогулянок і занять спортом краще обирати прохолодніші ранкові або вечірні години.

Медики рекомендують якомога довше перебувати в прохолодних приміщеннях із кондиціонерами, носити вільний світлий одяг та суворо обмежити вживання алкоголю. Крім цього, не варто переїдати важкою їжею та самостійно змінювати дозування препаратів ліків від тиску чи сечогінних засобів.

Такі симптоми, як сильна слабкість, задишка, біль у грудях чи нерівномірне серцебиття, потребують негайного звернення до лікаря.

● ЩО ВІЩУЮТЬ ЗОРІ?

Гороскоп на 29 червня – 5 липня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Тиждень підкине стільки роботи, що каву доведеться не пити, а ставити поруч як оберіг. Сил вистачить, якщо не витратити їх на суперечки. У коханні – менше командирського тону, більше ніжності. Здоров'я подякує за сон, а не за нічні походи до холодильника. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – субота.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Фінанси поводитимуться, як кіт біля сметани: наче все під контролем, але краще не відвертатися. На роботі – час завершити те, що давно висить над душою. У любові – стабільність. Для здоров'я головне – не плутати відпочинок із бурчанням. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – середа.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Ваша мова цього тижня – двигун прогресу. Але не кожна думка, яка прилетіла в голову, мусить одразу вилетіти в люди. На роботі можливі цікаві пропозиції, у коханні – несподівані розмови, а здоров'я нагадає, що організм не вічний павербанк. Не беріться за десять справ одночасно. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – четвер.

РАК (22.06 – 22.07)

Тиждень просить не брати все близько до серця, бо серце й так не курортна валіза. На роботі дійте спокійно, без внутрішніх серіалів на 120 серій. У коханні теплі слова працюватимуть краще, ніж мовчазні образи. Здоров'я зміцнить проста формула: вода, сон і менше новин перед сном. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – неділя.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Ви знову в центрі уваги – навіть якщо просто винесли сміття у пристойній футболці. На роботі ваші ідеї сподобаються, але без пафосу. У коханні компліменти вам приємні та іншим теж не завадять. Здоров'я просить менше величчя й більше руху. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – понеділок.

ДІВА (22.08 – 23.09)

Ваш внутрішній ревізор прокинеться раніше за будильник і почне перевіряти все: плани, людей, погоду й настрій. На роботі це допоможе, але в коханні краще не складати акт перевірки. Здоров'я потребує режиму, але без фанатизму: не треба рахувати кроки так, ніби за вами йде податкова. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – субота.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Тиждень принесе вибір, і ви, звісно, спробуєте зважити навіть те, що давно треба було відпустити. На роботі – час домовленостей, у коханні – красивих жестів без атру на балконі. Здоров'я підкаже: баланс – це не торт в одній руці й мінералка – в другій. І не відповідайте «побачимо» на все підряд. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – середа.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Інтуїція працюватиме, як добрий детектор брехні. Але не треба використовувати її проти всіх підряд – вдалі рішення, якщо не додавати зайвої таємничості. У коханні – пристрасть без ревізії минулого. Здоров'я просить не кипити зсередини: чайник хоч свистить, але його потім вимикають. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Вас потягне вперед – у справи, дороги, пригоди й розмови, після яких хтось скаже: «Ну ти й завернув (-ла)!» На роботі не обіцяйте більше, ніж реально зробите. У коханні – легкість і гумор. Здоров'я скаже спасибі за прогулянки, а не за марафон між холодильником і диваном. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – неділя.

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)

Ви знову захочете контролювати все – навіть вітер, який не так дме. На роботі це дасть результат, але люди – не таблиця, їх не завжди вивірнеш по клітинках. У коханні – більше тепла, менше службових інтонацій. Здоров'я підтримає нормальний сон. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – п'ятниця.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Ідеї сиплються так, ніби у Всесвіту зламався мішок із фантазією. На роботі – шанс здивувати, у коханні – оживити те, що припало пилем буднів. Здоров'я просить не жити лише на натхненні: організму ще потрібні їжа, сон і свіже повітря. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – субота.

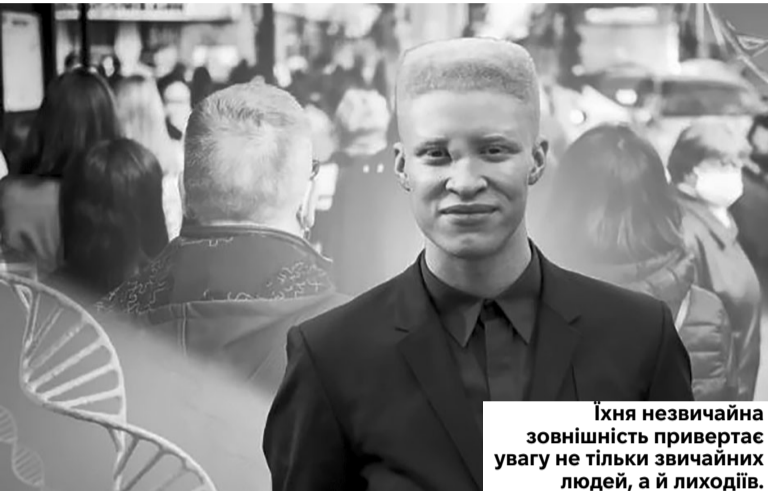

РИБИ (19.02 – 20.03)

Ви тонко відчуваєте людей, настрій і навіть те, що хтось хотів сказати, але побоявся. На роботі це допоможе, якщо не втонути в чужих емоціях. У коханні – ніжність і увага. Здоров'я потребує відпочинку, а не подвигів із виглядом «я ще трохи потерплю». **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – четвер.

● НЕСПОДІВАНИЙ ПОВОРОТ

75 тисяч доларів за одну голову: в Африці досі полюють на людей-альбіносів

ФОТОГРАФІЯ: Focus.ua

Їхня незвичайна зовнішність привертає увагу не тільки звичайних людей, а й лиходіїв.

Альбіноси погано переносять денне світло, у сутінках і напівтемряві вони бачать і почуваються краще.

Більшість осіб, які страждають на альбінізм, помирають від раку у віці 30–40 років, але є держави, де вони не доживають і до цього віку, адже стають жертвами... мисливців

Алла ДУДІНА, focus.ua

Люди-альбіноси не мають меланіну – пігменту, який визначає колір шкіри, очей і волосся, тому у них все тіло біле. При цьому, меланін – захисний пігмент, який поглинає УФ-промені та не пропускає їх углиб шкіри, тому

через його нестачу або відсутність біла шкіра таких людей є більш чутливою до сонячного ультрафіолету, ніж у інших. Вона легко піддається сонячним опікам, через що має дуже високий ризик розвитку раку шкіри та меланоми. У деяких країнах більшість осіб, які страждають на альбінізм, помирають від раку у

віці 30–40 років. Альбіноси погано переносять денне світло, у сутінках і напівтемряві вони бачать і почуваються краще.

Але це ще пів біди, адже на планеті є країни, де найбільший ворог альбіносів – не сонце, а інші люди,

які... полюють за «білими людьми». Найбільше альбінізм поширений у країнах Африки на південь від Сахари. Зокрема, в Танзанії частка альбіносів у 15 разів вища, ніж у середньому по світу. Якщо на планеті на 20 тисяч людей припадає один альбінос, то у Танзанії це співвідношення становить 1:1400.

Так от, у цій країні, а також в сусідніх Малаві та Мозамбіку, досі поширене небезпечне забобонне вірування: частинам тіла людей з альбінізмом приписують магічні властивості. Ці міфи породили чорний ринок, на якому чаклуни купують органи, волосся та кров для виготовлення так званого «зілля удачі». Для цього необхідно провести магічний ритуал, під час якого подрібнену плоть альбіноса змішують із особливими травами та морською водою.

Тому на людей-альбіносів багато століть влаштовували справжнє полювання. Їх розчленовували і продавали знахарям та чаклунам по частинах. За словами місцевих жителів, знахарі використовують органи та кістки альбіносів у відварах, за допомогою яких, нібито, можна знайти алмази в землі, а рибалки на озері Вікторія плетуть із волосся альбіносів сітки в надії на великий улов. Попит на альбіносів різко зріс із поширенням СНІДу в Танзанії. З'явилось повір'я, що вживання сушених геніталій позбавляє від цієї хвороби. Через ці повір'я в країні з 2000 року було вбито не менше 75 альбіносів.

За даними Червоного Хреста, вартість тіла альбіноса на чорному ринку становить близько 75 тисяч

доларів, а окрему частину можна придбати приблизно за 600 доларів. Це заробіток середньостатистичного танзанійця за 30 років.

Донедавна полювання на альбіносів у Танзанії практично не каралося – система кругової поруки призводила до того, що громада здебільшого оголошувала їх «зниклими безвісти».

Лише у 2009 році в Танзанії відбувся перший суд над вбивцями альбіноса. Троє чоловіків схопили 14-літнього хлопчика, вбили його і розрубали на дрібні шматки з метою продажу чаклунам. Суд засудив злочинців до смертної кари через повешення.

У 2015 році танзанійський суд виніс смертний вирок чотирьом громадянам країни, яких звинувачували у вбивстві жінки-альбіноса, серед яких був і її чоловік. У суді було доведено, що нападники, озброєні сокирою та мачете, відрубали жертві ноги та праву руку. Але оскільки в Танзанії діє мораторій на смертну кару, нікого не стратили.

За даними на 2015 рік, на смертну кару чекали 17 осіб. А скільки вбивств залишилося безкарними – навіть не підрахувати.

Тим часом уряд Танзанії за підтримки ООН ухвалив рішення розмістити дітей-альбіносів у 13 спеціальних інтернатах по всій країні. Також у 2020-х роках поліція за підтримки міжнародних спостерігачів ліквідувала кілька злочинних угруповань, пов'язаних із «ритуальними полюваннями». Але сказати, що полювання на альбіносів вдалось на 100 процентів викоринити, й досі не можна...

ЧЕМПІОНАТ СВІТУ 2026 КАЛЕНДАР МАТЧІВ. 11 червня – 19 липня 2026. 48 збірних • 104 матчі. 3 країни-господарки – США, Канада, Мексика. Includes match schedules for Groups A through L.

● ОЛЕ, ОЛЕ, ОЛЕ, ОЛЕ! Норвегія взяла на чемпіонат світу Голанда, Едегора і... 300 кілограмів риби

Щоб суперники точно знали: перед ними не просто «вікінги», а «лососеві вікінги»

Збірна Норвегії серйозно підійшла до питання харчування під час чемпіонату світу. За інформацією The Sun, норвежці доставили на свою базу в США понад 400 кілограмів традиційних продуктів, щоб футболістам не довелося повністю залежати від місцевої їжі.

Повідомляється, що для Ерлінга Голанда та його партнерів привезли понад 300 кг атлантичного лосося та білої риби, а також 116 кг традиційного норвежського коричневого сиру brunost. Крім того, команда замовила близько 6000 апельсинів.

Збірна Норвегії базується в UNC Greensboro (це великий державний дослідницький університет у США, розташований у місті Грінсборо, штат Північна Кароліна), який знаходиться більш ніж за 6400 км від Осло. За харчування команди відповідає досвідчений шеф-кухар Арон Еспеланд, який працює з національною збірною вже 35 років.

У таборі норвежців пояснюють такий підхід бажанням знизити ризик проблем зі шлунком і травленням, які можуть виникнути через різку зміну раціону. Футболісти отримують чотири легкі прийоми їжі на день, основу яких складають звичні для них норвезькі страви.

До речі, Ерлінг Голанд споживає величезну кількість калорій, щоб забезпечувати енергією своє гігантське тіло та витримувати шалені навантаження в «Манчестер Сіті» та збірній Норвегії. Його щоденний раціон – 600 калорій – майже втричі перевищує норму звичайної дорослої людини.

Голанд не отримує калорії з фастфуду. Він споживає виключно чисті, фермерські та органічні продукти найвищої якості. Футболіст знавався, що основу його раціону складають м'ясні субпродукти – коров'яче серце та печінка. Вони надзвичайно багаті на залізо, вітамінні групи В, фосфор та мідь.

Ерлінг п'є воду через спеціальну складну систему фільтрації та уникає будь-яких солодких газованих напоїв.

І як бачимо – це дає результат: на старті ЧС-2026 Норвегія перемогла Ірак з рахунком 4:1, а 25-річний Ерлінг Голанд (зріст –194 см) оформив дубль у своєму дебютному матчі на чемпіонаті світу.

● ІСТОРІЯ ДО СЛІЗ

«Я вже не вірю у кохання...»

Закінчення.
Початок – на с. 12

Зореслав СТОЖАР

Колись вони мріяли про спільний дім. Про яблуню під вікном. Про сина, якого Петро хотів назвати Тарасом, і доньку, якій Світлана вже подумки заплітала коси. Вони ходили цією ж вулицею Лесі Українки, тримаючись за руки, сміялися з дощу, ділили одну каву на двох і були певні: якщо любов справжня, то їй нічого не страшно.

А потім у їхнє життя прийшла Злата.

Красива, яскрава, впевнена. З тих жінок, біля яких чоловіки раптом починають забувати, хто чекав їх у негодю.

Петро спершу виправдовувався: «Ми просто спілкуємося». Потім почав затримуватися. Потім перестав дивитися Світлані в очі. А одного вечора сказав те, що розбило їй світ навпіл: – Пробач. Я покохав іншу.

Світлана тоді не кричала. Не благала. Лише довго дивилася на нього, ніби намагалася запам'ятати людину, яка ще вчора була її майбутнім, а сьогодні стала чужим боєм.

– Іди, – сказала вона. – Тільки не повертайся тоді, коли вона тебе зрадить.

Він пішов. А Світлана після того довго вчилася жити без нього. Вчилася не здригатися від його імені. Не шукати його обличчя в натовпі. Не плакати, коли бачила на весіллях чужих наречених.

Та найстрашніше – вона перестала вірити у кохання.

– Воно є тільки в книжках, – казала подругам. – А в житті люди просто вибирають тих, із ким їм вигідніше або легше.

...Коли почалася велика війна, Світлана почула, що Петро пішов на фронт. У 100-ту бригаду. Про Злату також говорили: викладала щасливі фото, писала красиві слова про «мою гордість» і «чекаю Перемоги». А потім чутки урвалися.

Лише згодом Світлана дізналася: під час бою Петро був тяжко поранений. Втратив обидві ноги. Довго лікувався. Вчився заново сидіти, вставати, робити перші кроки на протезах.

Злата до нього в госпіталь не прийшла.

Жодного разу.

Спершу передавала через знайомих, що «не має сил бачити його таким». Потім перестала відповідати на дзвінки. А коли Петро повернувся додому, діз-

нався, що вона вже почала нове життя – без війни, без госпіталів, без милиць, без його болю.

Він тоді довго мовчав. А потім лише сказав побратимові:

– Я її не суджу. Просто тепер я знаю ціну словам.

...І ось тепер він стояв на вулиці Лесі Українки зі скринькою для 100-ї бригади. Не просив для себе. Не скаржився. Не ховав очей. Збирав на тих, хто ще тримав фронт.

Але замість цього промовила:

– Петре, я не знала, чи маю право.

Він довго дивився на неї. У його погляді не було докору. І це було найболючіше.

– Ти мала право жити далі, – сказав він. – Я ж тобі колись не залишив вибору.

Світлана заплакала. Не голосно. Просто сльози покотилися по щоках, як дощ по шиб-

Любов не завжди приходиться у білому платті й з обручками. Іноді вона стоїть на протезах посеред міста і мовчки вчиться вірити людям знову.

Світлана дивилася на нього і відчувала, як у грудях піднімається щось давнє, болюче й живе.

– Ти... як? – запитала вона, розуміючи всю безпорадність цього питання.

Петро ледь усміхнувся.

– Стою, як бачиш.

Вона ковтнула сльози.

– Я чула... про госпіталь.

– Багато хто чув, – відповів він тихо. – Мало хто прийшов.

Ці слова впали між ними важче за камінь.

Світлана опустила очі. Вона мала б сказати: «Мені шкода». Мала б запитати: «Чому ти не подзвонив?» Мала б нагадати, що колись він сам вибрав іншу дорогу.

ці, коли вже не маєш сили його стримувати.

– Я думала, що вже не вірю у кохання, – прошепотіла вона.

Петро відвів погляд на бруківку.

– Я теж.

Поруч проходили люди. Хтось кидав гроші у скриньку.

Хтось читав табличку й мовчки хрестився. А вони стояли посеред Луцька – двоє людей, яких колись розлучила зрада, потім війна, а тепер раптом звела чужа жертва у п'ятдесят гривень.

– Можна я постою біля тебе? – спитала Світлана.

Петро здивовано глянув.

– Навіщо?

– Бо ти збираєш для своїх.

А я... я хочу хоч щось зробити правильно.

Він нічого не відповів. Лише трохи посунувся, залишивши їй місце поруч.

І Світлана стала біля нього.

Того дня вони простояли разом майже дві години. Вона пояснювала перехожим, кому потрібна допомога. Він дякував кожному. Час від часу їхні погляди зустрічалися, і в цих погледах було більше, ніж можна сказати словами.

Коли вечоріло, Петро зібрав скриньку й важко перевів подих.

– Тобі додому? – запитав він.

– Так, – відповіла Світлана.

– Але я можу ще провести тебе.

– Я сам ходжу, – трохи різко сказав він.

Вона кивнула.

– Знаю. Я не тому.

Він замовк. Потім тихо промовив:

– Я не той Петро, якого ти пам'ятаєш.

Світлана подивилася на його військову форму, на протези, на втомлені руки, на очі, у яких було стільки пережитого, що в них могла б поміститися ціла війна.

– І я не та Світлана, яку ти покинув, – сказала вона. – Може, тому ми й зустрілися знову.

Петро сумно усміхнувся.

– Не придумуй собі казки. Я вже не вірю у кохання.

Світлана витерла сльози й раптом усміхнулася крізь них.

– А я теж не вірила. До сьогодні.

Він нічого не сказав.

Лише подав їй руку.

– Не так, як колись – легко, по-молодому, наче весь світ належав їм обом. А обережно, ніби боявся зламати цю мить.

Світлана взяла його долоню.

І вони повільно пішли вулицею Лесі Українки – повз кав'ярні, вітрини, поспішних людей і вечірнє луцьке небо.

Ніхто не знав, чи стане ця зустріч початком нового кохання. Ніхто не міг обіцяти, що минуле не заболить завтра знову.

Але того вечора Світлана вперше за багато років подумала: любов не завжди приходиться у білому платті й з обручками.

Іноді вона стоїть на протезах посеред міста, тримає табличку «Збір на 100-ту бригаду» і мовчки вчиться вірити людям знову.

А Петро, коли вони дійшли до повороту, тихо сказав:

– Світлано...

– Що?

Він довго шукав слова. А потім промовив:

– Дякую, що впізнала.

І вона зрозуміла: іноді для кохання не треба великих знань.

Досить просто не пройти повз.

● ЗАПИСУЙТЕ РЕЦЕПТ!

Фото: ukr.media.

Дуже смачні, пухкі, високі... Клас!

Ліниві пиріжечки

Рецепт оладків із зеленою цибулею та зеленим кропом

Вікторія ПЕТРЕНКО

Готуємо смачненькі оладки з цибулькою та зеленим кропом. Їх ще можна назвати лінивими пиріжечками. Вони мають трішечки хрумку скоринку і дуже ніжні всередині, наголошує **ukr.media**.

ІНГРЕДІЄНТИ:

- кефір – 400 мл;
- вода – 50 мл;
- яйця курячі свіжі – 2 шт;
- цукор – 1 ч. л.;
- сіль – 1 ч. л. (рівенько, без гірки);
- борошно – 350 г.;
- цибуля зелена – 3 шт.;
- кріп зелений – 1 ст. л.;
- олія – 2 ложки (у тісто) + олія для смаження;
- сода – ½ ч. л.

ДОДАТКОВО (ЗА БАЖАННЯМ):

- яйця курячі відварені – 3 шт. (нарізати та додати до тіста).

ПРИГОТУВАННЯ:

Спочатку нарізаємо цибульку.

Далі кефір переливаємо в ковшик, додаємо 50 мл водички і ставимо на плиту прогріватися. Прогрівати до температури приблизно 40°.

Як виміряти? Набираємо трішечки кефіру на ложку і просто торкаємося пальчиком. Якщо він звурдиться – це не страшно, так і повинно бути.

Виливаємо прогрітий кефір у миску. Вибиваємо два свіжі курячі яйця, додаємо чайну ложку цукру та чайну ложку солі (набираємо рівенько, без гірки). Добре вимішуємо.

Поступово всипаємо в миску борошно і продовжуємо вимішувати.

Тепер додаємо сюди порізані три зелені цибулини та столову ложку зеленого кропу.

Якщо хочете, їх можна готувати ще й з вареними яйцями: нарізаємо три відварених курячих яйця і так само додаємо до тіста.

Вливаємо дві ложки олії і знову вимішуємо.

Тісто виходить дуже еластичне та пружне.

У самому кінці додаємо розпушувач – половину чайної ложки соди. Знову вимішуємо, щоб вона розчинилася в тісті. Після цього залишаємо тісто на 5–7 хвилин, щоб воно почало «дихати».

Тісто більше не вимішуємо!

СМАЖЕННЯ:

На пателню додаємо олію і ставимо на середній вогонь, ближче до помірного. Акуратенько зачерпуємо тісто ложкою збоку миски і викладаємо на пателню.

Коли оладки почнуть підійматися, перевертаємо їх.

Смачного!

● КУХОННІ СЕКРЕТИ

• Ріжте цибулю та кріп якомога дрібніше, щоб великі шматочки не заважали оладкам підніматися.

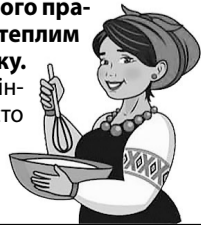
• Нарізану зелену цибулю злегка притисніть пальцями або товкачем із дрібною солю перед додаванням у тісто. Це прибере зайву жорсткість та вивільнить аромат.

• Замішуйте тісто густішим, ніж на класичні оладки, оскільки зелень під час смаження пустить сік і розрідить його.

• Кладіть зелень у тісто в самому кінці, безпосередньо перед випіканням, щоб вона не встигла пустити забагато соку.

• Для отримання ідеальних пишних оладок дотримуйтеся головного правила: не змішуйте соду з теплим кефіром на самому початку.

Завжди додавайте її наприкінці разом із борошном, а тісто після вимішування більше не перемішуйте, щоб зберегти повітряну текстуру.

● ГОСПОДАРСЬКІ ПОРАДИ

Забудьте про прісну гречку!

Кулінарні хитрощі, які змінять смак улюбленої каші

Олег НОРОВ

Приготування корисної крупы часто зводиться до банального відварювання у воді, через що вона швидко набридає.

Проте досвідчені кухарі запевняють, що «звичайна гречка може здатися нудною, але все змінюється, якщо знати кілька простих

кулінарних прийомів».

Правильно підібрані компоненти здатні повністю розкрити смакові властивості каші, наголошує **blik.ua**.

Першим кроком до ідеальної страви є використання бульйону замість звичайної води. Овочева або куряча юшка робить смак значно глибшим.

Також варто поекспериментувати зі спеціями – копчена паприка, сушений імбир чи суміш перців додадуть каші виразного аро-

мату, якщо прогріти їх разом із сухою крупкою.

Для перетворення гарніру на повноцінну ситну страву ідеально підійде класичне поєднання обсмаженої цибулі з лісовими грибами або печерицями.

Прихильникам легших варіантів сподобається додавання свіжих томатів, зелені та шматочків фети. Наприкінці варіння обов'язково треба кинути шматочок вершкового масла для ніжності.

Фото: blik.ua.

Наприкінці варіння обов'язково треба кинути шматочок вершкового масла для ніжності.

Головний лайфхак для досягнення ідеальної текстури – легрике обсмажування сухої гречки на сковороді перед початком варіння. Це не лише забез-

печить розсипчастість, а й суттєво підсилить природний горіховий аромат крупы, виводячи просту домашню їжу на абсолютно новий рівень.

● ІСТОРІЯ ДО СЛІЗ

«Я вже не вірю у кохання...»

На пішохідній вулиці Лесі Українки в Луцьку того дня було людно. Хтось поспішав із кавою, хтось зупинявся біля вітрин, хтось ніс додому хліб і яблука, а хтось просто йшов, дивлячись собі під ноги, ніби боявся підняти очі на світ, у якому вже давно було забагато болю

Зореслав СТОЖАР

Прямо посеред вулиці стояв чоловік у військовій формі. Стояв рівно, гордо, хоча кожен, хто проходив повз, мимоволі бачив: замість ніг у нього були протези.

У руках він тримав табличку: «Збір на 100-ту бригаду».

Воїн підвів на неї очі. І в ту мить світ ніби втратив звук.

Поруч – скринька для пожертв. Люди кидали хто десять гривень, хто двадцять, хто мовчки опускав купюру й одразу відвертався, бо не кожне «дякую» можна витримати спокійно, коли його промовляє воїн, який віддав за твое небо більше, ніж ти колись зможеш усвідомити.

Світлана теж зупинилася. Дістала з кишені пал'ята п'ятдесят гривень, поклала у скриньку й тихо сказала:

– Дякую...

Воїн підвів на неї очі.

І в ту мить світ ніби втратив звук.

Світлана завмерла. Купюри в скриньці, чужі кроки, шелест пакетів, сміх молодих дівчат біля кав'ярні – усе відсунулося кудись далеко.

Вона дивилася в ці очі й не могла повірити.

Вона дала 50 гривень на 100-ту бригаду – і впізнала чоловіка, який колись розбив їй серце.

– Петре?.. Це ти?

Чоловік здригнувся. Не від несподіванки навіть – від минулого, яке раптом стало перед ним живою людиною.

– Світлано...

Він вимовив її ім'я так, ніби воно

пролежало у нього під серцем багато років. Не забуте. Не прощене. Просто заховане глибоко-глибоко, щоб не боліло щодня.

Закінчення історії – на с. 11

● ОЦЕ ТАК-ТАК!

Її називають «найдикішою жінкою Америки»

84-літня пенсіонерка уже понад 50 років живе на віддаленому острові в дикій місцевості на острові Камберленд біля узбережжя штату Джорджія без благ цивілізації, спілкування з людьми та без роботи, харчується «за рахунок землі»

Вікторія ПАСАЙЛЮК

Колись Керол Ракдешер була біологінею та дослідницею, а в 1973 році переїхала жити на острів – тоді їй було 28 років. Жінка побувала у цій місцевості лише один раз, закохалась у неї і вирішила залишитися тут назавжди

Як пише n.v.ua, досі (!) 84-річна Ке-

рол щотижня робить рейд узбережжям та досліджує місцевість. Вона спостерігає за тваринами та веде детальні записи про природу острова.

Ракдешер живе тут понад 53 роки за рахунок землі: збирає дощову воду, вирощує овочі та фрукти, ловить рибу, полює. За роки проживання на острові Керол навіть навчилася ловити та вирощувати змії.

Через своє віддалене та усамітнене життя та уміння виживати в умовах дикої природи Керол Ракдешер прозвали «найдикішою жінкою Америки». Деякі факти приїжджають із міста, щоб особисто познайомитися з жінкою.

Окрім проживання та дослідження природи, американка займається також

захистом острова від забудови та проєктів,

що можуть зашкодити місцевій природі. Жінка виступала проти розширення туристичної інфраструктури, будівництва нових будинків і

збільшення кількості відвідувачів, бо вважає, що це може зруйнувати унікальну екосистему острова і його атмосферу дикої природи.

84-літня Керол Ракдешер понад 50 років живе на дикому острові – сама, вільна і вірна природі.

● УВАГА, КОНКУРС!

Яке є, таке й покаже, і нікому нічого не скаже

Мудрець у нім бачить мудреця, а дурень – дурня

Грицько ГАРБУЗ

Друзі, сподіваюся, що ви здогадалися, про що йде мова. Саме ці народні загадки і надихнули мене, Грицька ібн Григорія на запитання, відповідь на яке оголошуємо ниньки.

«ВЕСНЯНИЙ ГРАНАТОБУЗ-2026»-8

Друзі, сьогодні ми заховали від вас предмет, який точно є в кожного вдома. Бажаний він і на роботі. І, звісно, в закладах відпочинку.

А допоможе вам вийти на нього такий асоціативний ряд із речей, людей, тварин і літер: «Z», «знаменитий щит», «боязлива тварина», «державна таємниця», «друг № 1», «Василь Стус», «Архімед», «ліворуч = праворуч», «близнюк», «ворог №1», «місце №2», «правдоруб», «зброя», «краса», «зброя проти зла», «потворність»...

Що за предмет знаходиться у гранатобузі?

Можна було б ще й додати: «Розумне, хоч і мовчить, кожного правді навчить: покаже старе – старим, молоде – молодим». Звісно, це – дзеркало чи люстерко. Або свічадо, як його гарно називав у своїх поезіях Василь Стус...

Хто з наших читачів вказав правильну відповідь, ви дізнаєтеся вже на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза (зайти на неї можна за цим посиланням).

Для тих, хто вперше приєднався до нашого конкурсу, нагадаю, що принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?».

Умови інтелектуального чемпіонату – «Гарбузяче літечко-2026» – такі: ви маєте відгадати, що чи кого заховав Грицько Гарбуз у нашому гранатобузі. За кожну правильну відповідь отримуєте по 1 очку.

Хто здобуде найбільше балів протягом 12 турів, той і стане чемпіоном конкурсу «Гарбузяче літечко-2026» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунок: здобутий 1 бал = 100 гривень. Тож приєднуйтеся до нас – не пошкодуєте!

«ГАРБУЗЯЧЕ ЛІТЕЧКО-2026» – 4

Друзі, а сьогодні ми заховали від вас «подарунок», яким виступає народний депутат. Самі розумієте, квітами представника Верховної Ради не здивуєш (там черги стояли з метровими трояндами), віскі теж, бо треба віддати пів зарплати за більш-менш пристойну пляшину, посівати грішми бідні журналісти теж не можуть...

Тому ми вирішили зоригіналіти, піднісши такий сюрприз, який можна розпізнати через ці характеристики: «швидка допомога від «швидкої Насті», «циганка», «довгожителька», «байдуже по-народному», «космічний смаколик», «одні з дарів», «літня гостя чарівниці», «майже столиця», «щось соколине», «освіжувач», «гребінець» «мирова батьків дітей», «дияволова традиція», «художник», «бджолина улюблениця», «засіб маркування», «антидепресант» і «комбайн»...

Що за презент знаходиться у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 7 липня (включно) тільки у вигляді повідомлення на номер: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляє (наприклад: «Паляниця» (Валерій Залужний, Житомирщина).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! І не забудьте передплатити нас на 2-ге півріччя 2026 року!

● УСМІХНІТЬСЯ!

😊😊😊
– Кохана, заради тебе я готовий дістати зірку з неба!
– Класно, а посуд за собою помієш?
– Ну, не починай.
😊😊😊
– Коханий, я тобі дана Богом?
– Так, але за які гріхи – не знаю.
😊😊😊
Чоловік гвалтує жінку.
– Допоможіть! Допоможіть!
– Та ви не поспішайте

кричати, – каже чоловік, – може я ще й сам впораюся...
😊😊😊
– Чого так хвилюєшся?
– Жінка пішла без парасолі, а на дворі – дощ!
– То що, вона в якомусь магазині не заховається?
– Саме цього я й боюсь!..
😊😊😊
– Любий, які жінки більше подобаються: розумні чи красиві?
– Ні ті, ні інші, кохаю лише тебе!
😊😊😊